

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

Балтська міська рада
Одеської області
вул. Любомирська, 193,
м. Балта, Одеська область,
66100

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Балтської міської ради Одеської області «Про затвердження Положення про надання в оренду комунального майна Балтської об'єднаної територіальної громади» та «Про затвердження Правил благоустрою території Балтської об'єднаної територіальної громади» (разом - проекти рішень), а також документи, що надані до них листом Балтської міської ради Одеської області від 16.05.2019 № 104-21/672.

За результатами аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Балтської міської ради Одеської області з питань планування, фінансів, бюджету, регуляторної діяльності та соціально-економічного розвитку, а також аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення Балтської міської ради «Про затвердження Положення про надання в оренду комунального майна Балтської об'єднаної територіальної громади» (далі - проект рішення 1)

Пунктом 1 проекту рішення 1 передбачається затвердити Положення про надання в оренду комунального майна Балтської об'єднаної територіальної громади згідно з додатком (далі - проект Положення), пунктом 2 - Порядок проведення конкурсу на право оренди комунального майна Балтської міської ради Одеської області, згідно з додатком 1 до проекту Положення (далі - проект Порядку), пунктом 3 - Методику розрахунку орендної плати за комунальне майно Балтської міської ради Одеської області, яке передається в оренду, згідно з додатком 2 до проекту Положення (далі - проект Методики), пунктом 4 - Типовий договір про передачу комунального майна Балтської міської ради Одеської області, згідно з додатком 3 до проекту Положення (далі - проект Типового договору).

1. Преамбулою проекту Положення визначено, що воно розроблено відповідно до Конституції України, Цивільного кодексу України, законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про оренду державного та комунального майна», «Про

ВІХ №4701/0/20-19 від 27.06.2019

Горста

приватизацію державного та комунального майна”, Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.1995 № 786, інших законодавчих та нормативних актів.

Відповідно до вимог пункту 10 розділу V «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» правовий режим майна спільної власності територіальних громад визначається законом.

Частиною п'ятою статті 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» встановлено, що органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.

У свою чергу, частиною другою статті 287 Господарського кодексу України встановлено, що організаційні та майнові відносини, пов'язані з передачею в оренду цілісних майнових комплексів державного сектора економіки, а також цілісних майнових комплексів, що є комунальною власністю, регулюються законодавством відповідно до цього Кодексу.

На сьогодні, організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна підприємств, установ та організацій, підприємств, заснованих на майні, що перебуває у комунальній власності, їх структурних підрозділів та іншого окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває в державній та комунальній власності, врегульовано Законом України «Про оренду державного та комунального майна» (далі – Закон про оренду).

Так, частиною першою статті 1 Закону про оренду визначено, що цей Закон регулює:

- організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна державних підприємств, установ та організацій, підприємств, заснованих на майні, що належить Автономній Республіці Крим або перебуває у комунальній власності, їх структурних підрозділів та іншого окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває в державній та комунальній власності;
- майнові відносини між орендодавцями та орендарями щодо господарського використання державного майна, майна, що належить Автономній Республіці Крим або перебуває у комунальній власності.

Згідно із статтею 3 Закону про оренду відносини щодо оренди майна, що перебуває у комунальній власності, регулюються договором оренди, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Частиною першою статті 7 Закону про оренду встановлено, що орендодавець може оголосити про передачу майна в оренду в порядку, встановленому цим Законом.

Відповідно до статті 13 Закону про оренду передача об'єкта оренди орендодавцем орендареві здійснюється у строки і на умовах, визначених у договорі оренди.

Таким чином, усі організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна, що перебуває у комунальній власності, а також майнові відносини між орендодавцями та орендарями щодо господарського використання такого майна,

визначені Законом про оренду та додаткового врегулювання, зокрема шляхом затвердження Положення про оренду комунального майна Балтської об'єднаної територіальної громади, не потребують.

2. Пункт 4 проекту Порядку пропонуємо привести у відповідність до вимог частини четвертої статті 9 Закону про оренду.

3. У пунктах 26 та 28 проекту Порядку пропонуємо взяти за аналог вимоги пунктів 28 та 30 Порядку проведення конкурсу на право оренди державного майна, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31.08.2011 № 906 (далі – Порядок № 906) в частині визначення термінів повідомлення учасників конкурсу про результати конкурсу та отримання переможцем конкурсу проекту договору оренди.

4. Частиною другою статті 19 Закону про оренду встановлено, що методика розрахунку орендної плати та пропорції її розподілу між відповідним бюджетом, орендодавцем і балансоутримувачем визначаються органами місцевого самоврядування для об'єктів, що перебувають у комунальній власності, на тих самих методологічних засадах, як і для об'єктів, що перебувають у державній власності.

Методика розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу (далі - Методика) затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.1995 № 786.

Пункт 5 проекту Методики пропонуємо викласти з урахування вимог пункту 4 Методики в частині встановлення послідовності розрахунку розміру орендної плати.

4.1. Проект Методики пропонуємо доповнити розрахунком розміру річної орендної плати за цілісні майнові комплекси підприємств за формулою згідно із пунктом 5 Методики.

4.2. Проект Методики пропонуємо доповнити нормою згідно із пунктом 7 Методики, а саме: «Розмір річної орендної плати у разі оренди іншого, крім нерухомого, окремого індивідуально визначеного майна, встановлюється за згодою сторін, але не менш як 10 відсотків вартості орендованого майна за результатами незалежної оцінки, а у разі, коли орендарем є суб'єкт малого підприємництва, - не менш як 7 відсотків вартості орендованого майна за результатами такої оцінки».

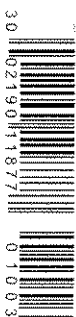
4.3. Пункт 7 проекту Методики пропонуємо викласти з урахування вимог пункту 12 Методики в частині затвердження формули розрахунку розміру оренди за базовий місяць.

4.4. Пункт 14 проекту Методики пропонуємо викласти з урахуванням вимог абзацу другого пункту 8 Методики, доповнивши реченням такого змісту: «Незалежна оцінка вартості об'єкта оренди повинна враховувати його місцезнаходження і забезпеченість інженерними мережами».

4.5. Проект Методики пропонуємо доповнити додатком, в якому визначити орендні ставки за використання цілісних майнових комплексів комунальних підприємств, як це передбачено вимогами Методики.

5. Відповідно до вимог частини другої статті 10 Закону про оренду типові договори оренди майна, що перебуває у комунальній власності, затверджуються органами місцевого самоврядування.

Частиною першою статті 10 Закону про оренду визначені істотні умови договору оренди, частина з яких не передбачена проектом Типового договору. Пропонуємо доповнити проект Типового договору істотними умовами, визначеними Законом про оренду.

5.1. Відповідно до частини першої статті 10 Закону про оренду розділ 1 проекту Типового договору пропонуємо доповнити, вказавши склад і вартість майна з урахуванням індексації.

5.2. Пунктом 3.5 розділу 3 проекту Типового договору визначено, що розмір орендної плати переглядається на вимогу однієї із сторін у разі зміни методики її розрахунку, зміни орендної ставки, істотної зміни стану об'єкта оренди з незалежних від сторін причин та в інших випадках, передбачених чинним законодавством.

Однак, статтею 21 Закону про оренду визначено, що розмір орендної плати може бути змінено за погодженням сторін. Розмір орендної плати може бути змінено на вимогу однієї з сторін, якщо з незалежних від них обставин істотно змінився стан об'єкта оренди, а також в інших випадках, встановлених законодавчими актами України.

Пропонуємо пункт 3.5. розділу 3 проекту Типового договору привести у відповідність до вимог статті 21 Закону про оренду.

5.3. У розділі 5 проекту Типового договору визначаються права орендаря, а у розділі 6 – обов'язки орендодавця.

Проте, зазначені розділи не враховують окремих прав орендаря та обов'язків орендодавця, встановлених Законом про оренду.

Отже, пропонуємо розділ 5 проекту Типового договору доповнити нормами, що передбачені частиною третьою статті 13, частиною третьою статті 18-1 та частиною другою статті 28 Закону про оренду, а розділ 6 – частиною четвертою статті 13 вищезазначеного Закону.

5.4. Пункт 7.2. розділу 7 та пункт 9.7. розділу 9 проекту Типового договору пропонуємо привести у відповідність до вимог частини третьої статті 26 Закону про оренду, якою встановлено, що договір оренди може бути розірвано за погодженням сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірвано за рішенням суду у разі невиконання сторонами своїх зобов'язань та з інших підстав, передбачених законодавчими актами України.

Враховуючи вищезазначене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення 1 (далі -АРВ – 1)

Наданий АРВ – 1 не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

У розділі I «Визначення проблеми» АРВ розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема визначити причини її виникнення; оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб; визначити основні групи, на які вона справляє вплив; обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та чинних регуляторних актів.

Разом з тим, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність

проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовані та не оцінені сфери життя та діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Задекларовані розробником цілі державного регулювання:

- не відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ,
- викладені не чітко і лаконічно та не є вимірюваними.

Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

Тест малого підприємництва (далі - М-Тест) викладається згідно із додатком 4 до Методики і повинен відображати розмір витрат для вимірювання вартості регулювання.

Тому, у пункті 5 (інші процедури) оцінки «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання розділу 3 «Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання» М-Тесту пропонуємо передбачити витрати, пов'язані із сплатою суб'єктами господарювання орендної плати.

Щодо проекту рішення Балтської міської ради "Про затвердження Правил благоустрою території Балтської об'єднаної територіальної громади" (далі - проект рішення 2)

Пунктом 1 проекту рішення 2 передбачається затвердити Правила благоустрою території Балтської об'єднаної територіальної громади (далі - проект Правил) згідно із додатком.

Закон України «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон про благоустрій) визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів і спрямований на створення умов, сприятливих для життєдіяльності людини.

Відповідно до частини першої статті 34 Закону про благоустрій правила благоустрою території населеного пункту – нормативно-правовий акт, яким встановлюються вимоги щодо благоустрою території населеного пункту.

Правила розробляються на підставі Типових правил благоустрою території населеного пункту для всіх сіл, селищ, міст і затверджуються відповідними органами місцевого самоврядування.

Типові правила благоустрою території населеного пункту затверджені наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 27.11.2017 № 310, зареєстровані в Міністерстві юстиції України 18.12.2017 за № 1529/31397 (далі – Типові правила).

1. Проект Правил за змістом та формою не відповідає вимогам, встановленим частиною другою статті 34 Закону про благоустрій, та містить положення та розділи, які не є предметом регулювання даних Правил.

Тому пропонуємо пункт 1.4 розділу 1 проекту Правил привести у відповідність до пункту 2 розділу I Типових правил та виключити визначення, які не стосуються правил благоустрою (наприклад, «громадський центр міста», «рекламні засоби», «вулично-дорожня мережа» тощо).

Пропонуємо виключити пункти та розділи, не передбачені Типовими правилами, наприклад: пункт 2.2 розділу 2 «Вимоги та повноваження Балтської

міської ради Одеської області у сфері благоустрою»; розділ 3 «Права та обов'язки суб'єктів благоустрою»; розділ 7 «Відповідальність фізичних та юридичних осіб за порушення Правил благоустрою території Балтської об'єднаної територіальної громади» тощо.

Також, пропонуємо у проекті Правил передбачити положення щодо вимог до утримання зелених насаджень на об'єктах благоустрою – територіях загального користування; утримання будівель і споруд інженерного захисту території; розмірів меж прилеглої до підприємств, установ та організацій території у числовому значенні; порядок розміщення малих архітектурних форм тощо відповідно до вимог частини другої статті 34 Закону про благоустрій.

2. Проектом Правил передбачена необхідність наявності дозволів та погоджень, наприклад: дозвіл на порушення елементів благоустрою в місцях загального користування при будівництві, виконанні земляних та інших видів робіт (пункт 2.5 розділу 2, підпункт «в» розділу 4); дозвіл на здійснення торгівлі та інших видів обслуговування населення в місцях загального користування (крім територій ринків) або на прилеглої території (пункт 2.5 розділу 2); дозвіл на встановлення рекламних засобів на фасаді та прилеглої території (підпункт 3.4.1 пункту 3.4 розділу 3); погодження з Балтською міською радою встановлення малих архітектурних форм, тимчасових гаражів, споруд, у тому числі спортивних та ігрових майданчиків, на прилеглої території (підпункт 3.4.1 пункту 3.4 розділу 3, підпункт 3.5.1 пункту 3.5 розділу 3); дозволи на розміщення в місцях загального користування тимчасових споруд, інженерних споруд, огорож, малих архітектурних форм та інших елементів благоустрою; влаштування городів, пошкодження або знищення газонів, висадження, знищення дерев, кущів в місцях загального користування; встановлення об'єктів зовнішньої реклами, торговельних лотків, павільйонів, кіосків; складування будівельних матеріалів, конструкцій, обладнання, твердого палива, будівельних відходів в місцях загального користування та прилеглої території (підпункти «г», «і», «ї», «й» розділу 4); (підпункт 5.2.3 пункту 5.2 розділу 5, підпункт 14 пункту 5.7 розділу 5) тощо.

Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему) визначає правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності і встановлює порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру; вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру; перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.

Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності (далі – Перелік) затверджено Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI.

Пунктом 144 Переліку передбачений дозвіл на порушення об'єктів благоустрою.

Згідно зі статтею 26-1 Закону про благоустрій дозвіл на порушення об'єктів благоустрою дає право на виконання суб'єктами господарювання земляних та ремонтних робіт.

Перелік земляних та ремонтних робіт, для виконання яких необхідно отримати дозвіл, визначений у Типовому порядку видачі дозволів на порушення об'єктів благоустрою або відмови в їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання дозволів, затвердженому Кабінетом Міністрів України від 30.10.2013 № 870.

Пунктом 63 Переліку до документів дозвільного характеру віднесено дозвіл на розміщення зовнішньої реклами.

Частиною першою статті 16 Закону України «Про рекламу» передбачено, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, у порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067.

Крім того, порядок видачі (відмови у видачі, переоформлення, анулювання) дозволів на порушення об'єктів благоустрою та порядок отримання дозволів на розміщення зовнішньої реклами мають встановлюватися окремим рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради.

Документи, які дають право на розміщення елементів благоустрою, малих архітектурних форм, будівель і споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності, відсутні у Переліку.

Також, Законом № 3392-VI забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Відповідно до частини третьої статті 34 Закону про благоустрій правила не можуть передбачати обов'язок фізичних і юридичних осіб щодо отримання будь-яких дозволів, погоджень або інших документів дозвільного характеру, а також повноважень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, підприємств, установ, організацій, утворених такими органами, видавати зазначені документи.

У зв'язку з викладеним, пропонуємо по тексту проекту Правил виключити положення щодо необхідності наявності дозволів та погоджень.

Враховуючи вищезазначене, проект рішення 2 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення 2 (далі – АРВ 2)

Наданий АРВ 2 не відповідає вимогам Методики.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Задекларовані розробником цілі державного регулювання не відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ, викладені не чітко і лаконічно та не є вимірюваними.

Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожній з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. При цьому, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначені витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до додатка 2 до Методики.

В АРВ розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного.

У розділі V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ розробником не описано механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

При заповненні розділу VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ розробником також не обраховані витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно із додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

При заповненні розділу VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ розрахунок витрат органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з додатком 3 до Методики проведено формально, не враховано всі можливі витрати держави на забезпечення виконання регулювання.

Також формально підготовлений і М-Тест під час визначення впливу проекту рішення на суб'єктів малого підприємництва. Так, розробником враховані лише окремі процеси, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації вимог регулювання. Це ставить під сумнів точність розрахунків, проведених згідно з додатком 4 до Методики.

Розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведено обов'язкових показників результативності регуляторного акта (розробник обмежився лише додатковими показниками результативності), таких як: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

При цьому, додаткові показники, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта, розробником сформульовані некоректно.

У порушення вимог пункту 12 Методики у розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ розробником не визначені заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, а саме, вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження, та групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні.

Крім того, розробником не визначені строки проведення базового та повторного відстеження результативності регуляторного акта.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень у відповідність до вимог чинного законодавства України, згідно з наданими пропозиціями, а аналізи регуляторного впливу до них - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

За результатами розгляду цього листа пропонуємо надіслати на адресу Державної регуляторної служби України доопрацьовані редакції проектів рішень Балтської міської ради Одеської області «Про затвердження Положення про надання в оренду комунального майна Балтської об'єднаної територіальної громади» та «Про затвердження Правил благоустрою території балтської об'єднаної територіальної громади» та аналізів їх регуляторного впливу з метою отримання пропозицій на відповідність цих проектів вимогам статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА